

Pou de neu de Cantonigròs

L'Esquirol

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Cantonigròs
Emplaçament A l'inici del camí vell de Cantonigròs a Tavertet, a les proximitats de la font dels Enamorats.
Alçada: 970 m

Coordenades:

Latitud: 42.04141
Longitud: 2.41752
UTM Est (X): 451792
UTM Nord (Y): 4654538

Classificació

Número de fitxa 08254 - 39
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Privada
Titular: 08254A005000180000KE
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dg., 02/04/2017 - 02:00
Autoria de la darrera revisió: Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió: dj., 16/04/2026 - 13:32

Descripció

Estructura que es relaciona amb un pou de neu de planta circular, situat enmig d'una fageda, a tocar del camí dels Enamorats. Es troba a uns 970 m d'altitud, amb orientació nord-est, i les seves mides aproximades són 3 m de diàmetre i uns 3 m de fondària màxima aparent. El seu interior conserva bona part del revestiment de pedra seca. També s'apunta que es podria tractar també un pou de glaç que actualment no conserva la coberta.

Observacions:

D'acord amb alguns testimonis orals que s'han pogut recollir, en aquest emplaçament hi havia la Font de la Gossa.

Història

Durant els segles XVII-XVIII es va produir la màxima activitat constructora de pous de neu i congestes, relacionat amb un període climàtic molt fred. Aquesta zona es troba coberta de faigs, fet que fa pensar que, antigament, s'hi donaven les condicions climàtiques adequades per a bastir-hi pous i congestes. Els pous de neu són excavacions senzilles fetes en el sòl natural de la muntanya, situades tant en indrets de gran pendent com en zones més planeres. Les seves mides són variables, tot i que sempre són de planta cilíndrica, sense coberta d'obra. Generalment, el seu interior es revestia de pedra seca, procedent del seu entorn o de la mateixa excavació, però en alguns casos aprofitaven directament la roca natural. A l'exterior es construïa un mur de contenció, que li donava el característic perfil circular atalussat d'aquestes construccions. La majoria d'aquests pous es van anar abandonant entre els segles XIX i XX moment en què ja era possible obtenir glaç per altres mitjans.

Durant l'any 2016, aquest element va ser objecte de tasques de sanejament de l'entorn i millora de l'accés, per part dels joves participants al camp de treball de l'Esquirol.

